

Д-ръ М. Р.

50 години откакъ е изнамъренъ лъкъ противъ бъса

Бъсътъ е една отъ най-страшните болести. Отъ нея страдатъ и животни и хора. Страданията сѫ непоносими, смъртъта е ужасна.

Бъсътъ е заразителна болестъ и се причинява отъ единъ микробъ, който разстройва главния и гръбначния мозъкъ. Бъсътъ заразява всички млѣкопитаещи, а най-вече кучетата, които, като побѣснѣятъ, хапятъ другитъ животни и хората и ги заразяватъ. Заразата се предава чрезъ слюнката, която минава презъ разранено място въ кръвта. Отъ ухапването до побѣсняването се минава: за човѣка отъ 40 до 50 дни; за кучето отъ 15 до 60 дни, но може да продължи и повече; за коня — сѫщо отъ 15 до 60 дни; за говедата — отъ 1 до 3 месеца; за овците и козите — отъ 15 до 30 дни и повече.

Опасностъта отъ заразяване сѫществува въ първите дни на болестта. Ако бѣсното куче близне случайно раничка по рѣката на човѣка, може да го зарази.

До преди 50 години сигурно срѣдство противъ бѣса нѣмаше. Ако нѣкой бѣдѣше ухапанъ отъ бѣсно куче, завеждаха го обикновено при нѣкой селски „лѣкаръ“, който изгаряше ранитъ му съ нажежено желѣзо; но такова лѣкуване рѣдко спасяваше болния.

Спасителъ на човѣчеството отъ тая страшна болесть е великиятъ френски ученъ *Луй Пастъръ*.

Пастъръ работилъ дѣлго време надъ своето откритие. Той правилъ много опити съ цель да излѣкува бѣсни кучета, зайци и маймуни, докато най-сетне се решилъ да направи опитъ за излѣкуване побѣснѣлъ човѣкъ.